

Bulevarden 28
00120 Helsingfors
Tfn 0404 504 244
Fax 0404 504 246
Teemu Kastula

1(3)

21.12.2015

**LAGEN OM OLYCKSFALL I ARBETET OCH OM YRKESJUKDOMAR TRÄDER I KRAFT
1.1.2016 – NYA FÖRORDNINGAR OM ERSÄTTNINGSNÄMNDEN OCH OM BEGÄRAN OM
YTTRANDE**

1 Ny förordning om ärendegrupper

Enligt 123 § i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015, nedan OlyL) som träder i kraft 1.1.2016 ska en försäkringsanstalt innan den ger ett beslut i ett ersättningsärende av ersättningsnämnden för olycksfallsärenden (EFO) begära ett yttrande om beslutsförslaget, om det i ärendet finns en principiell rättslig eller medicinsk tolkningsfråga eller om det annars finns ett behov av att behandla ärendet i nämnden för främjande av en enhetlig ersättningspraxis.

Närmare bestämmelser om vilka beslutsförslag det ska begäras yttrande om från nämnden utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Förordningen ersätter social- och hälsovårdsministeriets förordning (873/2002) som getts med stöd av 30 c § 2 mom. (723/2002) i lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948).

Enligt den nya förordningen som ännu inte har publicerats i författningssamlingen och som bifogat skickas försäkringsanstalterna för kännedom ska en försäkringsanstalt begära EFO:s yttrande om ett beslutsförslag i de fall som uppräknas i 1 §. Med undantag för punkterna 3 och 4 om årsarbetsinkomsten i paragrafen är punkterna tillämpliga både på fall enligt lagen om olycksfallsförsäkring och på fall enligt lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar.

Jämfört med förordningen från 2002 är ärendelistan i den nya förordningen mer begränsad och de situationer i vilka en försäkringsanstalt ska begära EFO om ett yttrande har specificerats noggrannare. Avsikten har varit att undvika onödiga yttrandebegäran och att EFO ska kunna koncentrera sitt arbete med att förenhetliga ersättningsförfarandet på de mest väsentliga ärendena.

Skyldigheten att begära yttrande gäller inte längre följande ärenden:

- inkomstjämkning i fråga om efterlevandepension (punkt 3 i förordningen från år 2002)
- livränta (punkt 10 i förordningen från år 2002)
- beviljade av eller avslag på familjepension till efterlevande make eller maka och hans eller hennes barn (punkt 11 i förordningen från år 2002).

Yttrande kan fortfarande begäras av EFO i principiella frågor som gäller inkomstjämkning, livränta och familjepension med stöd av 1 § 9 punkten i den nya förordningen.

Ersättningsnämnden för olycksfallsärenden är ett lagstadgat organ med uppgift att främja en enhetlig skadereglering enligt lagen om olycksfallsförsäkring genom att utfärda cirkulär och utlåtanden. Verksamheten vid ersättningsnämnden för olycksfallsärenden regleras i 30 b § 1 mom., 30 c och 30 d § i lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948), statsrådets förordning om ersättningsnämnden för olycksfallsärenden (965/2002) samt av social- och hälsovårdsministeriets förordning om de ärenden i vilka försäkringsanstalterna ska be ersättningsnämnden för olycksfallsärenden om utlåtande (873/2002).

I 1 § 2 punkten i den nya förordningen behandlas frågor som gäller det rättsliga orsakssambandet. Deras betydelse framhävs speciellt när den nya lagen börjar verkställas. Om ett beslut kräver en tolkning av ett ärende, för vilket det inte finns ett klart ersättnings- och rättsförfarande, som t.ex. av de nya paragraferna om olycksfall i arbetet (20–25 § i OlyL), ska försäkringsanstalten begära EFO om ett yttrande om beslutsförslaget.

I paragraf 5 fastställs de situationer, i vilka försäkringsanstalten ska begära EFO om ett yttrande om ett beslutsförslag som gäller beviljande av eller avslag på olycksfallspension. Jämfört med punkterna om olycksfallspension i förordningen från år 2002 (punkterna 4, 5, 6 och 8) skiljer sig punkt 5 i den nya förordningen enligt följande:

- Skyldigheten att begära yttrande om ett beslutsförslag gäller inte längre första utbetalning av olycksfallspension efter att pension har betalats under en tid av sex månader, om vilken föreskrivs i 4 punkten i förordningen från år 2002.
- I beslutsförslag om invalidpension som beviljas tillsvidare stiger den invaliditetsklass, till vilken skyldigheten att begära yttrande är bunden, från sex till nio. Därtill gäller skyldigheten att begära yttrande endast fall där invaliditetsklassen är nio eller större och försäkringsanstalten föreslår avslag på olycksfallspension som beviljas tillsvidare eller att pensionen ska beviljas som delpension. Skyldigheten att begära yttrande gäller således inte beslutsförslag om beviljande av bestående delpension eller full pension då invaliditetsklassen är mindre än nio.
- I paragraf 5 underpunkt d föreskrivs uttryckligen om skyldigheten att begära yttrande i principiella tolkningsfrågor som hänför sig till olycksfallspension.

I paragraf 6 fastställs de situationer i vilka försäkringsanstalten ska begära EFO om ett utlåtande om ett beslutsförslag som hänför sig till yrkesinriktad rehabilitering. Skyldigheten att begära yttrande gäller vidare även beslutsförslag om yrkesinriktad rehabilitering som varar längre än ett år. Yttrande ska därtill begäras:

- om avslag på yrkesinriktad rehabilitering som är kortare än ett år, om det är fråga om ändring av ett tidigare meddelat beslut
- annan principiell tolkningsfråga som hänför sig till yrkesinriktad rehabilitering,

I paragraf 9 föreskrivs vidare om att försäkringsanstalten ska begära EFO om ett yttrande även i andra ärenden, som till följd av ändringar i lagstiftningen eller annars med tanke på en enhetlig ersättningspraxis förutsätter ett principiellt ställningstagande av nämnden. Ärendegruppen omfattar andra än de situationer som uttryckligen beskrivs i paragraf 1–8 och vilka förutsätter ett principiellt ställningstagande av nämnden.

Punkten som gäller andra ärenden får en framhövd betydelse i början av år 2016 när den nya lagen träder i kraft och det kommer att finnas flera beslut än normalt som kräver ny tolkning. Speciellt i början bör försäkringsanstalterna, då de överväger att begära ett yttrande från EFO, beakta hur ofta dylika fall förekommer inom ersättningspraxisen och vilken betydelse ärendet har med tanke på den skadade. I fortsättningen bör de även beakta EFO:s yttrandeförfarande och allmänna anvisningar samt besväransinstansernas rättsförfarande.

2 Elektroniskt förfarande för begäran om yttrande

Från den 1 januari 2016 fungerar EFO:s förfarande för begäran om yttrande helt på elektronisk väg. Enligt 3 § i statsrådets förordning om ersättningsnämnden för olycksfallsärenden (1468/2015), som skickas bifogat för försäkringsanstaltens kännedom, ska begäran om yttrande och de handlingar som ska fogas till begäran om yttrande förmedlas till nämndens elektroniska ärendehanteringssystem. Nämnden ger försäkringsanstalten sitt yttrande på en blankett i det elektroniska ärendehanteringssystemet.

Med anledningen av den nya förordningen om ärendegrupper kommer det även att göras ändringar i blanketterna för begäran om yttrande fr.o.m. den 1 januari 2016. Information om ändringarna på blanketterna ges separat i Vakuutuslaitos Extra (www.korvauslautakunta.fi).

ERSÄTTNINGSNÄMNDEN FÖR OLYCKSFALLSÄRENDEN

Mika Mänttari
ordförande

Bilagor:

- Social- och hälsovårdsministeriets förordning om begäran om yttrande från ersättningsnämnden för olycksfallsärenden (inget författningsnummer fram till den 22.12.2015) och motiveringspromemoria 1.12.2015.
- Statsrådets förordning om ersättningsnämnden för olycksfallsärenden (1468/2015) och motiveringspromemoria av den 26.11.2015

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 23 december 2015

1568/2015

Social- och hälsovårdsministeriets förordning om begäran om yttrande från ersättningsnämnden för olycksfallsärenden

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 123 § 1 mom. i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015):

1 §

Innan ett beslut om ersättning meddelas ska en försäkringsanstalt som bedriver försäkring enligt lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015) av ersättningsnämnden för olycksfallsärenden begära ett yttrande om beslutsförslaget om det gäller

1) en fråga om medicinskt orsakssamband som med tanke på en enhetlig ersättningspraxis förutsätter ett principiellt ställningstagande,

2) en fråga om rättsligt orsakssamband som med tanke på en enhetlig ersättningspraxis förutsätter ett principiellt ställningstagande,

3) årsarbetsförtjänst enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) i sådana fall där den skadelidandes inkomst har varierat på grund av sjukdom, arbetslöshet eller någon annan omständighet eller där det är fråga om årsarbetsförtjänsten för en person som avses i 28 § 3 mom. i den lagen, om olycksfallet eller yrkessjukdomen sannolikt leder till yrkesinriktad rehabilitering eller till att olycksfallspension betalas under en längre tid än sex månader,

4) bestämmande av årsarbetsinkomsten med stöd av 72 § i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar eller någon annan principiell tolkningsfråga som hänför sig till årsarbetsinkomsten,

5) beviljande av eller avslag på olycksfallspension, om

a) det i de omständigheter som inverkar på olycksfallspensionen sker en väsentlig förändring och det vid bedömningen av nedsättningen i arbetsförmågan ska beaktas någon annan skada eller sjukdom, arbetslöshet, att den yrkesinriktade rehabiliteringen eller utrednings- och väntetiden för den drar ut på tiden eller den yrkesinriktade rehabiliteringen avbryts eller någon annan därmed jämförbar orsak,

b) nedsättningen i arbetsförmågan inte kan bedömas på grundval av den arbetsförtjänst som betalats till den skadelidande efter den sysselsättningstid som följer på yrkesinriktad rehabilitering och beslutsförslaget inte grundar sig på de anvisningar som ersättningsnämnden för olycksfallsärenden meddelat,

c) det provas huruvida olycksfallspensionen ska beviljas tills vidare på grundval av partiell arbetsoförmåga eller avslås, fastän invaliditetsklassen är större än 8,

d) någon annan principiell tolkningsfråga hänför sig till olycksfallspensionen,

6) beviljande av eller avslag på yrkesinriktad rehabilitering som varar längre än ett år eller beviljande av eller avslag på yrkesinriktad rehabilitering som högst ett år, om det är fråga om ändring av ett tidigare meddelat beslut eller en principiell tolkningsfråga som hänför sig till yrkesinriktad rehabilitering,

7) bestämmande av invaliditetsklass, när invaliditetsklassen för skadan eller sjukdomen är 8 eller större eller en principiell tolkningsfråga som hänför sig till menersättning,

8) ett ärende enligt 114 § i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar i vilket enighet om vilken försäkringsanstalt som är behörig inte har nåtts,

9) ärenden som till följd av ändringar i lagstiftningen eller annars med tanke på en enhetlig ersättningspraxis förutsätter ett principiellt ställningstagande av nämnden.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2016.

Helsingfors den 16 december 2015

Social- och hälsovårdsminister Hanna Mäntylä

Regeringsråd Mika Mänttari

1.12.2015

SOSIAALI- JA TERVEYSMINISTERIÖN ASETUS ASIOISTA, JOISTA VAKUUTUSLAITOKSEN ON PYYDETTÄVÄ TAPATURMA-ASIAIN KORVAUSLAUTAKUNNAN LAUSUNTO

1 Yleistä

1.1 Asetuksenantovaltuus

Työtapaturma- ja ammattitautilain (459/2015) 123 §:n 1 momentin mukaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset päätösehdotuksista, joista on pyydetty tapaturma-asiain korvauslautakunnan lausunto.

1.2 Tapaturma-asiain korvauslautakunta

Tapaturma-asiain korvauslautakunta on vakuutuslaitoksille suositusluontoisia lausuntoja työtapaturma- ja ammattitautiasioissa antava elin. Sen toiminta perustuu voimassa olevaan tapaturmavakuutuslakiin (608/1948) ja 1 päivä tammikuuta 2016 alkaen uuteen työtapaturma- ja ammattitautilakiin. Korvauslautakunnan tehtävänä on edistää tämän lain mukaisen korvauskäytännön yhtenäisyyttä antamalla yleisohjeita ja lausuntoja.

Työtapaturma- ja ammattitautilain 123 §:n mukaan vakuutuslaitoksen on ennen korvausta koskevan päätöksen antamista pyydetty päätösehdotuksestaan tapaturma-asiain korvauslautakunnan lausunto, jos asiaan sisältyy periaatteellinen oikeudellinen tai lääketieteellinen tulkintakysymys tai asian käsittely lautakunnassa on muutoin tarpeen vakuutuslaitosten korvauskäytännön yhtenäisyyden edistämiseksi.

Tämä asetus korvaisi sosiaali- ja terveysministeriön tapaturmavakuutuslain nojalla antaman samannimisen asetuksen 723/2002.

1.3 Asian valmistelu

Asetus on valmisteltu virkatyönä sosiaali- ja terveysministeriössä. Valmistelussa on kuultu tapaturma-asiain korvauslautakuntaa.

2 Yksityiskohtaiset perustelut

1 §

Pykälässä säädettäisiin luettelo niistä asioista, joista työtapaturma- ja ammattitautilain mukaista vakuutusta harjoittavan vakuutuslaitoksen olisi ennen korvausta koskevan päätöksen antamista pyydetty tapaturma-asiain korvauslautakunnan lausunto päätösehdotuksestaan.

Pykälän 1 ja 2 kohta koskisivat lääketieteellistä tai oikeudellista syy-yhteyksymystä, joka korvauskäytännön yhdenmukaisuuden vuoksi edellyttää periaatteellista kannanottoa. Vakuutuslaitoksen tulee siten harkita, onko korvausasiassa syy-

yhteyden osalta kysymys muusta kuin rutiiniluontoisesta asiasta. Jos ratkaisu edellyttää tulkinnan tekemistä asiasta, josta ei ole selvää korvaus- ja oikeuskäytäntöä olemassa, päätösehdotuksesta tulisi pyytää korvauslautakunnan lausunto.

Pykälän 3 kohta koskisi tapaturmavakuutuslain (608/1948) mukaista vuosityöansiota tapauksissa, joissa vahingoittuneen ansiot ovat vaihdelleet sairauden, työttömyyden tai muu syyn vuoksi taikka kysymys on päätoimisen opiskelijan vuosityöansiosta. Kohta vastaa voimassa olevan asetuksen kohtaa 2. Koska tapaturmavakuutuslakia sovelletaan vielä useita vuosia vahinkotapahtumiin, jotka ovat sattuneet ennen työtapaturma- ja ammattitautilain voimantuloa vuoden 2016 alusta, on tarpeen säilyttää nimenomaan vanhan lain mukaista vuosityöansiota koskevien tapausten käsittely ennallaan.

Pykälän 4 kohta koskisi uuden työtapaturma- ja ammattitautilain mukaisen vuosityöansion määrittämistä. Lausuntoa tulisi pyytää, kun asia koskee työtapaturma- ja ammattitautilain 72 §:n mukaista tilannetta, jossa työntekijän ansiotaso on muuttunut lainkohdassa määritellyn pysyvän muutoksen vuoksi. Näihin tapauksiin liittyy paljon harkinta ja tulkintaa, minkä vuoksi yhtenäisen korvauskäytännön varmistaminen on tärkeää. Lisäksi lausunto tulisi pyytää, jos kyseessä on muu vuosityöansioon liittyvä periaatteellinen tulkintakysymys.

Pykälän 5 kohta koskisi tapaturmaeläkkeen myöntämistä tai epäämistä useissa eri tilanteissa, jotka luetellaan tämän kohdan alakohdissa a – d. Tilanteet vastaavat pitkälti voimassa olevassa asetuksessa säädettyjä, mutta niitä on pyritty rajaamaan ja määrittelemään tarkemmin niin, jotta vältettäisiin tarpeettomia lausuntopyyntöjä, ja korvauslautakunta pystyisi keskittymään korvauskäytännön yhtenäisyyden vaalimiseen olennaisissa asioissa. Säännellyt tilanteet sopivat sekä uusiin että vanhoihin tapauksiin.

Jos tapaturmaeläkkeeseen vaikuttavissa seikoissa tapahtuu olennainen muutos ja työkyvyn heikentymää arvioitaessa on otettava huomioon muu vamma tai sairaus, työttömyys, ammatillisen kuntoutuksen tai sen selvittely- ja odotusajan pitkittyminen tai keskeytyminen taikka muu niihin rinnastettava syy, lausunto on 5 a kohdan mukaan tarpeen pyytää. Näissä tilanteissa on yleensä kysymys työkyvyn heikentymisen arvioinnista monien eri tekijöiden perusteella. Ratkaisu edellyttää siten paljon harkintaa, minkä vuoksi korvauskäytännön yhtenäisyyden edistäminen on tärkeää.

Jos vahingoittunut on koulutettu uuteen ammattiin eikä työkyvyn heikentymää voida arvioida vahingoittuneelle maksetun työansion perusteella tai vastaavaa tapausta koskevan aikaisemman korvauslautakunnan ohjeen perusteella, vakuutuslaitoksen on 5 b kohdan mukaan pyydettävä lausunto. Näissä tilanteissa joudutaan arvioimaan, mikä on uuden ammatin ansiotaso. Yhdenmukaisuuden vuoksi on tärkeää, että samanlaisissa tapauksissa noudatetaan samaa ansiotasoa.

Vaikka pysyvän haitan perusteella myönnettävä haittaraha ei osoitakaan työkyvyn heikentymisen tasoa, vamman haittaluokka on viitteellinen tieto työkyvynkin kannalta. Sen vuoksi haittaluokan ollessa suurempi kuin 8 vakuutuslaitoksen tulee 5 c kohdan mukaan pyytää lausunto, jos ehdottaa tapaturmaeläkkeen kokonaan epäämistä tai sen myöntämistä osaeläkkeenä toistaiseksi.

Lopuksi 5 d kohdassa todettaisiin, että tapaturmaeläkkeeseen liittyvästä muustakin periaatteellisesta tulkintakysymyksestä tulee pyytää lausunto.

Pykälän 6 kohdan mukaan ammatillisesta kuntoutuksesta tulisi pyytää lausuntoa, jos kyse on yli vuoden pituisesta koulutuksesta. Myös tätä lyhyemmästä ammatillisesta kuntoutuksesta tulisi pyytää lausuntoa, jos kysymys on aiemmin annetun päätöksen muuttamisesta. Lisäksi lausuntoa tulisi pyytää aina ammatilliseen kuntoutukseen liittyvästä muusta periaatteellisesta tulkintakysymyksestä.

Pykälän 7 kohdan mukaan lausunto tulisi pyytää haittaluokan määrittämisestä koskevasta asiasta, kun haittaluokka on 8 tai sitä suurempi. Lisäksi lausuntoa tulisi pyytää haittarahaan liittyvästä muusta periaatteellisesta tulkintakysymyksestä.

Pykälän 8 kohta koskisi työtapaturma- ja ammattitautilain 114 §:ssä tarkoitettua alustusasiaa. Kun vakuutuslaitokset eivät pääse yksinmielisyyteen, kuka niistä on toimivaltainen käsittelemään vahinkotapahtumaa, kiista on alistettava tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnan ratkaistavaksi. Ennen tätä on kuitenkin nykyiseen tapaan syytä pyytää korvauslautakunnan lausuntoa, kuten lainkohdan perusteluissa on todettu.

Pykälän 9 kohdassa todettaisiin vielä, että lausunto tulisi pyytää muustakin asiasta, joka lainsäädännön muuttumisen tai muutoin korvauskäytännön yhtenäisyyden vuoksi edellyttää lautakunnan periaatteellista kannanottoa. Tämä kohta on tärkeä etenkin nyt, kun uusi työtapaturma- ja ammattitautilaki tulee voimaan vuoden 2016 alusta. Uuden lain myötä ei voida useinkaan nojautua vanhaan korvauskäytäntöön, vaan uutta tulkintaa vaativa ratkaisuja on tavallista enemmän.

2 §

Pykälässä säädettäisiin asetuksen voimaan tulosta. Asetus tulisi voimaan samasta ajankohdasta kuin työtapaturma- ja ammattitautilaki eli 1 päivänä tammikuuta 2016.

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 16 december 2015

1468/2015

Statsrådets förordning om ersättningsnämnden för olycksfallsärenden

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av 228 § i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015):

1 §

Beslutförhet

Ersättningsnämnden för olycksfallsärenden är beslutför då ordföranden eller viceordföranden och minst tre andra medlemmar eller deras ersättare är närvarande. Nämnden är dock inte beslutför om inte minst en medlem som företräder arbetsgivarna och en medlem som företräder arbetstagarna eller tjänstemännen eller deras ersättare är närvarande. Nämnden är likaså beslutför då ordföranden och minst två andra medlemmar eller deras ersättare är närvarande, ifall samtliga medlemmar eller deras ersättare före mötet skriftligen har förenat sig om föredragandens beslutsförslag och även de närvarande medlemmarna intar samma ståndpunkt.

2 §

Avgörande av ärenden

Ärendena avgörs på föredragning med enkel majoritet. Ordföranden och medlemmarna eller deras ersättare har en röst var. Om rösterna faller lika avgör ordförandens röst. Om ett ärende där yttrande begärs i väsentlig grad gäller bedömningen av en medicinsk fråga ska nämndens medicinskt sakkunniga höras innan yttrandet ges.

3 §

Begäran om yttrande samt yttrande

Begäran om yttrande görs på en blankett där beslutsförslaget och alla väsentliga uppgifter som behövs för att ge yttrandet antecknas. Blanketten och de handlingar som ska fogas till begäran om yttrande förmedlas till nämndens elektroniska ärendehanteringssystem. Nämnden ger försäkringsanstalten sitt yttrande på en blankett i det elektroniska ärendehanteringssystemet.

4 §

Nämndens byrå och bestämmande av arvoden

Olycksfallsförsäkringscentralen anställer den personal som behövs för fullgörande av nämndens uppgifter. Olycksfallsförsäkringscentralen bestämmer och betalar arvoden till nämndens medlemmar och de sakkunniga.

5 §

Arbetsordning

Närmare bestämmelser om organiseringen av arbetet i nämnden meddelas i arbetsordningen, som fastställs av nämnden.

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2016.

Helsingfors den 10 december 2015

Social- och hälsovårdsminister Hanna Mäntylä
Regeringssekreterare Tiina Muinonen

VALTIONEUVOSTON ASETUS TAPATURMA-ASIAIN KORVAUSLAUTAKUNNASTA

1. Yleistä

1.1 Asetuksenantovaltuus

Työtapaturma- ja ammattitautilain 228 §:n 2 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella säädetään asian ratkaisemisesta tapaturma-asiain korvauslautakunnassa, lautakunnan päätösvaltaisuudesta ja hallinnosta sekä lausuntopyynnön ja lautakunnan lausunnon muodosta.

1.2 Tapaturma-asiain korvauslautakunta

Tapaturma-asiain korvauslautakunta on vakuutuslaitoksille suositusluontoisia lausuntoja työtapaturma- ja ammattitautiasioissa antava elin. Sen toiminta perustuu voimassa olevaan tapaturmavakuutuslakiin (608/1948) ja 1 päivä tammikuuta 2016 alkaen uuteen työtapaturma- ja ammattitautilakiin (459/2015). Uudessa laissa ei ole muutettu tapaturma-asiain korvauslautakunnan asemaa tai tehtäviä. Korvauslautakunnan tehtävänä on edistää tämän lain mukaisen korvauskäytännön yhtenäisyyttä antamalla yleisohjeita ja lausuntoja. Työtapaturma- ja ammattitautilain 226 §:n mukaan korvauslautakunta toimii Tapaturmavakuutuskeskuksessa, jonka toimintamenoista lautakunnan toiminta rahoitetaan.

Voimassa olevan tapaturmavakuutuslain 30 d §:n 4 momentin nojalla korvauslautakunnan toiminnasta on annettu tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksessa tapaturma-asiainkorvauslautakunnasta (965/2002). Tämä asetus korvaisi siten valtioneuvoston asetuksen 965/2002.

Työtapaturma- ja ammattitautilain 123 §:n mukaan vakuutuslaitoksen on ennen korvausta koskevan päätöksen antamista pyydettävä päätösehdotuksestaan tapaturma-asiain korvauslautakunnan lausunto, jos asiaan sisältyy periaatteellinen oikeudellinen tai lääketieteellinen tulkintakysymys tai asian käsittely lautakunnassa on muutoin tarpeen vakuutuslaitosten korvauskäytännön yhtenäisyyden edistämiseksi. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset päätösehdotuksista, joista on pyydettävä lautakunnan lausunto.

1.3 Asian valmistelu

Asetus on valmisteltu virkatyönä sosiaali- ja terveysministeriössä. Valmistelussa on kuultu Tapaturmavakuutuskeskusta.

2. Yksityiskohtaiset perustelut

1 § *Päätösvaltaisuus*

Pykälässä säädetäisiin korvauslautakunnan päätösvaltaisuudesta vastaavalla tavalla kuin voimassa olevassa asetuksessa. Päätösvaltaisuus edellyttäisi, että kokouksessa

ovat läsnä puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja sekä vähintään kolme jäsentä tai heidän varahenkilönsä. Lisäksi edellytettäisiin, että paikalla on oltava vähintään yksi työnantajia ja yksi työntekijöitä tai toimihenkilöitä edustava jäsen tai hänen varahenkilönsä. Jos kaikki jäsenet ovat ennen kokousta yksimielisesti yhtyneet esittelijän ratkaisuehdotukseen, riittäisi päätösvaltaisuuteen se, että kokouksessa ovat läsnä puheenjohtaja ja kaksi muuta jäsentä.

2 § *Asian ratkaiseminen*

Pykälässä säädettäisiin asian ratkaisemisesta vastaavalla tavalla kuin voimassa olevassa asetuksessa. Asiat ratkaistaisiin esittelystä yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Jokaisella jäsenellä olisi yksi ääni ja äänten mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisisi. Lääketieteellistä arviointia edellyttävissä asioissa olisi ennen lausunnon antamista kuultava lautakunnan lääkäriasiantuntijaa.

3 § *Lausuntopyyntö ja lausunto*

Pykälässä säädettäisiin vakuutuslaitoksen tekemän lausuntopyynnön muodosta sekä korvauslautakunnan antaman lausunnon muodosta. Vastaavaa säännössä ei ole voimassa olevassa asetuksessa, jossa säädetään ainoastaan lausunnon olevan kirjallinen. Uuden työtapaturma- ja ammattitautilain 228 §:ssä on menettely säädetty kirjalliseksi. Lausuntopyyntöjen laadun ja riittävän sisällön varmistamiseksi on tarpeen laatia yhtenäinen asiasisältö lausuntopyynnöille. Sen vuoksi pykälän nojalla lausuntopyyntö tehtäisiin lomakkeella, johon tulisi merkitä vakuutuslaitoksen päätösehdotus asiasa ja kaikki lausunnon antamiseksi tarvittavat olennaiset tiedot. Lomake ja lausuntopyyntöön liitettävät asiakirjat välitettäisiin korvauslautakunnan sähköiseen käsittelyjärjestelmään. Menettely vastaisi nykyistä käytäntöä, jossa lausuntopyyntölomakkeet on laadittu korvauslautakunnassa ja ne on toimitettu sähköiseen käsittelyjärjestelmään.

Pykälän nojalla myös korvauslautakunnan lausunto annettaisiin vakuutuslaitokselle tiedoksi lomakkeella sähköisen käsittelyjärjestelmän välityksellä.

4 § *Lautakunnan toimisto ja palkkioiden määrääminen*

Työtapaturma- ja ammattitautilain 226 §:n mukaan korvauslautakunta toimii Tapaturmavakuutuskeskuksessa. Pykälässä säädettäisiin tarkemmin korvauslautakunnan organisaatiosta. Tapaturmavakuutuskeskus ottaisi lautakunnan tehtävien suorittamista varten tarvittavan henkilökunnan. Tapaturmavakuutuskeskus myös määräisi ja suorittaisi lautakunnan jäsenten ja asiantuntijoiden palkkiot.

5 § *Työjärjestys*

Pykälässä todettaisiin nykyistä asetusta vastaavasti, että korvauslautakunta vahvistaa työjärjestyksensä, jossa määrätään tarkemmin työskentelyn järjestämisestä lautakunnassa.

6 § *Voimaantulo*

Asetus tulisi voimaan samasta ajankohdasta kuin työtapaturma- ja ammattitautilaki eli 1 päivänä tammikuuta 2016.